

نەبزی ژيان له «ئاوینەیه ک نیگا»دا

نەمین گەردیگلانی
(بۆکان)

شیعری ئەمرۆ بوو هەتە زمانی باوی
سەردەم، ئاوینەیی بالانۆینی حەز و
خەم و هیوا و ئاواتەکانی مرۆڤە،
بەلام ئیمە قسە لە شیعردەکەین،
نەک ئەو هەلبەست و ورتنانەیی
بەزۆری ناوی شیعریان بۆ خۆیان
هەلبەژاردوو و نووسەری ئەو
دەقانهش بێ ئەوەی خۆشیان بزانی
چییان نووسیوه و دەلێن چی، خۆ بە
شیعردا هەلەهواسن و خۆشی پیتوه
را دەنێن.

بەر لە هەموو شتیکی شیعردەبێ
جەوهەری شیعری و هەوینی هەستی
تێدا بێ و لە زەبێکی ئاگادار و
وشیارهوه کە لاوێژی کردبێ و ئەگەر
ئاوینەیی هەستی شاعیرانەیی
بنووسەکەش بێ، ئەوه شیعەرە و بە
دڵهوه دەنیشتی، خۆتێنەر و
بەردەنگەکەشی دەتوانی سیما و حەز
و ئاوات و خولیاکانی خۆی تێدا
بەدی بکا و پەيام و وینەیی شیعری
شاز و نەسواو لە ناخی شیعردەکەدا
تووشی راچلەکین و سەرسورمان بێ،
یان موچرکی چیتژی شیعری
سەرتاپای دا بگرێ.

شیعری ئەمرۆ گریان و کرووزانەوه
و فرمیسک هەلەهواندنی زەلیلانە
نییە. ئاوینەیه کە ژیان بە هەموو
تازار و خەم و شادییه کانییهوه لە
تەوێلتیدا دیاره. شیعری ئەمرۆ بە

نەسیحەت و ئامۆزگاری خۆی لەبەر
چاوی خەلک دێز و قێزەون ناکا.
شیعری ئەمرۆ خواوینی
هەلویتستیکی ئازادانە و پووراست
و راست و پێژانەیه. قامک لەسەر
تازار و زام و کیشە دەرهکی و
ناوەکییه کانی مرۆڤ دادەنێ، بەلام
دەرمانیان بۆ دەستنیشان ناکا و
مەودا بە خۆتێنەر دەدا خۆی
بیدۆزیتەوه. پارووی ماناش بە
دەمی بەردەنگەکەیهوه ناکا. بواری
گۆرەپانیکی ئازادی بۆ خۆتێنەر
هێشتوو هەتەوه بۆ ئەوهی لە دەقەکەدا
بەشدار بێ و چۆنی پێ خۆشە وای
لێکداتەوه و چیتژی لێ وەرگرێ.

سکالای گوللهیه ک بۆن کە

لرولەیی توپیک

سەرنیژهیه ک

ئەیی خودایه گیان!

بۆ نەبوینه هەسپهیه ک

دارێ، بەردێ

یان چوارچیتوهی پەنجیرهیه ک؟

لە دەلاقەیی ئەم شیعەرەوه
سەردەکەین بە سروشتی گەرم و
دڵگری «ئاوینەیه ک نیگا» و لەگەڵ
رەوتی شەپۆلاوی شیعری ئەمرۆ
وهرێ دەکەوین و هەراز و نشیوی
خەمەکانی دلی شاعیر بە
خەمەکانی دلی خۆمان دەگرین بە

له ژبیر ساباتى بهرین و سایه ی نیانی
شیعردا ئۆقره ده گرین و به په لکی
ره شه ریحانه ی وشه دلّمان باوه شین
ده که یین و تاویک ئاویته ی رۆحی
شیعر ده یین.

به خویندنه وه ی ئهم کۆمه له شیعره
بوّمان ده رده که وه ی که (که ریم
حیکمه تی) توانیویه تی تیکه لی
کاروانی شیعرى ئازادی ئهمرۆ بى و
که ند و له نده کانی ببیرى و
سه یوانیکى شیعرى دلگیر و
سایه خوۆش دروست بکا و خوینه رى
شه یدای شیعر بو ژبیر ئه و سابات
فیتکه بانگه پشیت بکا.

ههروهک له و شیعره ی سه ره تادا
بوّمان ده رکه وت، ئازاریکی گه وره له
ناخه وه دلّی شاعیری خستووه ته
ته نگه ژه وه و هه لیده چۆقینى. شه ر و
خوین و ئازار و مه رگ که یه کینک له
ژانه گه وره و له بران نه هاتووه کانی
مرۆقى سه رده مه و به تاییه ت له
رۆژه لاتى ناوه راستدا چهک و خوین
وهک دۆلپا و مۆته که سواری شان و
سنگی ژبان بووه و دانابه زى، له
هه ستى حیکمه تیدا رهنگى داوه ته وه
و به دنهنگیکى تازه و هاواریکی
زیندووه وه به رهنگارى ئه و په تا
مرۆف فه وتین و مالتویرانکه ره وه
ده بیته وه و هه لوتیستی له هه مبه ردا
ده گری و نه یه توانیوه چاوپۆشى لى
بکا:

گوله کان ده گرین

ئهو ده مە ی

مه له غاننى ده له وه رى

ههسته کان ده درپن

ئهو کاته ی

تۆبه کان ده قریشکیتن.

یان:

شانامه م،

له نه هاتى و مه رگی هیوا

پرووبارم،

له گه وهه ر و

شاخم له داخ

یان:

سکالای گولله یهک بوّن که

لوه لى توپیک

سه رنیزه یهک

یان:

هه له چنینه ی ئاره قه و خوین و

خه فته

ژبان، نان

گۆرستان

ولاتیکی میهره بان

یان:

سه وزترین چرکه کان

شیعرى ژبانم ده نیتن

ده مار و خوین

دیبه ی نانن.

* * *

بزه وه رى و زامم سه وز

بى رهنگترین تاسه کانم

کۆتوه ده چن؟

ئهم پرووباره جانتای سى و ماسى

نییه و

هه ناریکیش سپى سپى

هه لده وه رى

له گه له چه پله ی تیرباریکدا

هه له پرین و

له گه له هاژه ی بزه یه کدا

هاورپى نه بوون،

هه تا کۆتر

زه ریا یه کى هه موتانم

یان:

دایکم ده یکوت

من رادیۆبه کم خوۆش ده وى

لیتو به بزه

یان:

دلّیا نین

دلّه پراوکه و ئازاره کان،

ئه نفاله کان، هه له بجه کان

شیعریه تیان داچۆراوه.

یان:

حافزا

منیش له چاخى ته میوورا

شیعر ده لیم

چاخى ئه نفال

هیرۆشیمما....

له هه له بجه مناره ی سه ده ی

بیسته می لى چى کرا.

یان:

سه ره وه تر بازیکم دی

لاوکیکی خه مینه ده هۆند

که چوومه لای / له سه ر بالی /

بزه کانت

چه پیک چه پیک / سه لالی سروود و

خوین بوون.

یان:

شار له نامیزی دووکه لا راکشاره

شه قامه کان شه کت شه کت

هه لکوپرمان.

گوپچکه ی کۆلان

پره له گۆرانى گولله و هاواری

مندالی ساوا

ئه وشه و چرایهک ناییسى.

یان:

به بارته قای هه له بجه دا شوپ

ده بجه وه

نه ورۆزى رهش،

چى یای گو و

توانه وه ده هۆنمه وه.

یان:

سهره لینه

دووکال، بهرد،

ناسن، گولله

سه هژلستان هلم ده چینی.

سروش تیش له شیعی (که ریم
حیکمه تی) دا سروشتی کی زیندووه،
زینده وهرتی کی ناشقه و مروّقانه
هه ناسه ده کیشی و نه ویندارانه چاو
له ژیان داده گری. شیعی حیکمه تی
هه تا سهر یه سقان به جهسته ی
سروش تدا چووه ته خواری و نه بزی
ژیان له گه ل له ره ی گه لا و شنه ی با و
هاژدی رووبار و له نجه ی شه پو لدا لی
دهدا. کاتیک سروشت شاد و دلگیر
و گه شایه وه، شیعه ره کانی نیو
باوه شی «ناوینه یه ک نیگا» ش گه ش
و پاراو ده شنیتته وه. له گه ل
هه لوه رینی په لک و گه لا و
هه لقرچانی چیمه ن و قری دارستان و
گرگرتنی به ژنی جا ره گول و قه پالی
بی به زه بیانه ی مه له غان (هیمای
مهرگ) شیعه ره کانی ش ره نگ ده گورن
و ره نگیان زهرده لده گه ری و به
خه مه وه جینگل ده دن و راده چله کن.
ههر نه و راجله کینه کتوپره ش
ده گو تیریتته وه بو ناخی خوینهر و
به رده نگ ده قه که و وه ک ته زووی
کاره با دایده تر وسکینی. نه و ژیانه ی
له شیعی حیکمه تیدایه شه پو ل
دهدا، ژیان تی کی نه وینداری مروّقه.
له ویدا ژیانه که ناشقی مروّقه ده بی،
نه ک وه کو یاسای باو مروّقه ناشقی
ژیان بی. له ناوینه ی دلئی نه و
شیعرا نه دا دار و بهرد و خاک و
گلمتک هه ناسه ده کیشن و روّح
له به ریکن ناشقی مروّقن و ژیان ی به
چاودا ده ده نه وه و له سه ره یه ک

سروش ت به خاک و بهرد و گیاو ناو
و ناو ریه وه بووه ته قوتابخانه ی ژیان
و نه وین بو مروّقه:

**بیتزار له ههنگاوی هاوین گوله کان
ده گرین**

دلنیام شهویک مانگ دیت و

بسکی به سهر چاوما دینی و

ژووره کم پر دهکا له خوی

*** * ***

نم گولاره بالا ناکات

ناوینه

گه رای توژی هه لیتناوه

*** * ***

رووباریک من ده وهریت و ده بیته

تو

له نجه یه ک تو ده وهریت و

گه لا گه لا ده یخومه وه.

*** * ***

له بستنی خاكا ده منوسیتته وه ژین

مهرگ ناسمانی کی غهواره یه.

*** * ***

مه له غانی گولتی کرد

گوله کوتی: خاکت به سهر

ده مه و به هاری کی دیکه

ریشم دیسان دیتته وه دهر.

*** * ***

شاخی وتی: بهردی نه بوو

سنگی بهردی کم هه لدری

گولتی، گولتی ترم په رپه ر کا

رپچکه یه کم، نه وی تریان هه ل

بلووشی و

کانیاویکم، بزی له وانی تر

نه چی.

*** * ***

ریشه ی گولتیکیان هه لکولی

نه مسا بو ریشه ی بونه که ی

دلی بازیک.

شیعی «ره وه یه ک ژیان» و «بوئی
چرایه ک ده بینم» ده بی خوینهر خوی

بیخوینیتته وه و هه ست به شه پو لانی
ژیان و نه بزی زه مان بکا له
ناخباندا. له و شیعرا نه دا زه مان
ده زیتته زمانه وه و زمان له ژیاندا
هه ناسه ده کیشی و ژیان له نه وین و
خه می بووندا.

تاو به دم هه لاتنه وه

شه پوله کانی لسته وه

مزگینی دا په له هه وری

بوئی گولتیکی به رپه یه...

تا که ی بو ماچی کی سیتی خوین

بتلیمه وه و گولاله سووره

برسکیم؟

*** * ***

ژیان له خونچه وه ده پشکوئی و

له خه زاندا ده کو ریتته وه

*** * ***

ناواتم پوله هه وریکه

ههر نه بی

دلویه ناویک بنوسی.

*** * ***

له هیلکه ی با و بزی لو دیر

جو باریکی تازه ترم هه لده به ستان

هه ور به دورمدا چوار ده چرن

ببوورن

ده لاقه یه کتان نه دیوه له رهنگی

روانینی نیمه؟!

کاتیک به زمانتی کی شیعراوی و
نیجارتی کی به ته واو ماناوه له
شیعی «ره وه یه ک بو» دا به ره نگاری
نازاری مروّقه و به تاییه ت ژن و کچی
ده سکه نه چی و بژارچی ده بیته وه،
ژانی جه مام بوونی مه چه ک و
کزانه وه ی بلوقی دراوی له پی ده ست
و تینی سووتینهری خوئی به قرچه
قرچ و کوله کولی هاوین و ئاره قه ی
شه که تی و هیتز لی بران له
شیعه ره که دا باوه ش به روّحی خوینهر دا
ده کا، نه وه ی له و کاره تا قه ت

پرووکین و پرسته مه شدا ئاره قه ی
نه پشتیبی و نازاری نه چیشته بی،
به گۆشت و خوین ههستی بی دهکا که
سامان چ تاوانیک به دژی ژبانی
ژنی کورد دهکا:

سووره تاو

سامان

شاخیک سه رسورمان

جهمام

بلوق

خولیا

!!!??

مژنی له بای ههسانه وه

ئارهق

سووره تاویکی که له گهت

بژارچن

تاوان...

بیر له رۆحیکی دیکه ی ئهم سهوزیبه
دهکاته وه، ژبانی خۆی بۆ ژبانیکی
دیکه و بۆ خه می بوونه وه ریکی دیکه
هه لده ته زینتی، ژبانیک که ژبانی
ئاژه لیککی وردیله ی نه جیم و
به وه فایه، تووتکیکی بی هیلانه ی
برسی که ده توانی ئیستیعاره یه کی پر
به پیستی مندالی برسی و بی په نا
و دالده و به وه فا و ئاشقه ژبانی ئهم
گه له لی قه و ماوه بی. له گه ل نازاری
ئه و ئاژه له به سته زمانه دا شاعیر
رۆحی جینگل ددها و هاوار دهکا.

هه ر وهک له پیشدا گوتمان شیعی
حیکمه تی ژبانه و جاری وایه ژبان
له شیعی ئه وه وه نه بز ده گری و
هه ناسه ده کیشی و زیندووه:

شه بوو

خه لک

له ژیر شوقی چرای نیئون

یا لانی کهم

لیفه شریکا نووستبون

تووتکیکیش

له ژیر حه ریری کپتوه و له سه ر

دۆشه کی سه هۆلین

بیری له نان ده کرده وه

له رهنگی مان...

له گه ل ئه وه هه موو جوانی و ژبان و
ئه شق و هه سته دا که سه رت پای
شیعه ره کانی حیکمه تی کرده وه ته
رووباریکی زیندووی رانه وه سستاو،
به داخه وه له چه ند شویندا
ره نگدانه وه یه کی پر به پری ریزمانی
فارسی پیته دیاره و که وتووه ته ژیر
کارتیکه ری زمانی فارسی و
نه یه توانیوه، یان نه یوستووه خۆی لی
دهرباز کا. بۆ وینه ئیمه له زمانی
کوردیدا له سه ره تای رسته دا
«واو» ی عه تفمان نییه و ئه گه ر
بش، یان ده که ویتته دوا ی رسته وه،

یان له نیوان دوو وشه دا جی ده گری.
یان به پاشگری وشه وه ده بیته «ش»
بۆ وینه «وه ئه و» ده بیته «ئه ویش» و
«وه ئیمه» ده بیته «ئیمه ش». له
لا په ره ی حه وتدا شیعی سووتان
«وه چاو جۆبار» که ده بوو بلتی:
«چا ویش جۆبار». لا په ره ی نو «وه
بۆنی رووباری پرچت» ده یه توانی
بلتی: «بۆنی رووباری پرچیشته»
لا په ره ی سی و پیننج «وه من بی
ئوقرانه ده تلیمه وه» ده بوو بلتی:
«منیش بی ئوقرانه ده تلیمه وه.»
لا په ره ی سی و حه وت «وه جووتی
گۆنه ی کالی کال» ده بوو بلتی:
«جووتیکیش گۆنه ی کالی کال» یان
«جووتی گۆنه ی کالی کالیش».

ئهم په تای «واوه» ه له شیعی
زۆریه ی شاعیرانی رۆژه لاتی
کوردستاندا هه یه و رهنگی داوه ته وه.
له شیعی (سواره ی ئیلخانیزاده و
قاسم موئه بدزاده و جهلال مه له کشا و
مارف ئاغایی و ناسر حیسامی) و
زۆریه ی تریشدا به رچاوه و هه له یه کی
ته واو زه ق و قۆزیه و ئه گه ر دلمان بۆ
زمانه که مان ده سووتی و به و نووسینه
ده مانه وه ی خزمه ت به زمانه که مان
بکه یین، وا چاکه فیری بین و بروا
به وه بکه یین که زمانی کوردی
زمانیکی زیندووه و خاوه نی ریزمانی
تایبه ت به خۆیه تی و نایی تووشی
په تاو ئاپۆری زمانی دیکه ی بکه یین.
بۆیه و اچاکه پاریزه ری بین نه ک
رووخینه ری. با ئیتر هه له ی پشینیان
دوو پات نه که یینه وه و خۆ له قه ره ی
ئه و که له ی زمانه نه ده یین که له
پیشه وه زمانه که مان ده فه وتینتی.

لیره دا چه ن نمونه له و شاعیرانه
دینمه وه که تووشی ئه و په تای
«واو» ه بوون:

سواره ئیلخانیزاده: وه تیشکی بی

گوناهى خۆره تاو ئەخاته بهند، وه مالى بى زگ و زا، وه پر به پىستى لهشم، وه عه ترى زارى كچى پتوه، وه با بهسۆزه، وه ئيمانم، وه ژنانى شين گىپر، وه دارى عوود، وه بیره وه ريم،

مارف ئاغايى: وه من ماندوو، وه تو سه رخوش، وه مرۆفك، وه لوورەى با، وه من تهق.. تهق.. وه من قاسپه قاسپه كهوم،

قاسم موئەيه د زاده: وه توچ مؤجزه يه كى

محمەد ئەحمەدى سامال: وه مهرگيشه ...

جهلال مهله كشا: وه زرمەى له يه كدانى تاویر و... وه من رۆ دهچم، وه گولخه ندهرانه مه به ستم،

بهو ئاواتهى نووسهران و شاعيران ئىتر خو له قهرەى ئەو ههله ريزمانى به ندهن، ئەوانهى زیندوون

با خو بان ئەو هه لانه راست كه نه وه و ئەوانهى مردووشن با به ئەركى خو مانی بزانی و بژارى ئەو

هه لانه يان بکهين و راستيان كهينه وه. هه وهك ئيمه زۆرجار رهنگدانه وهى عه ره بى له زمانى

نووسهران و شاعيرانى باشوورى كوردستاندا ده بينين و به هه لهى ده زانی، با ئەم هه لانهى خو شمان

بينين. با ئىتر ژير چه پۆكه بى و به كوردى نه خو تندن و به فارسى و عه ره بى خو تندن نه كهينه بيانوو.

كه سىك نووسهر و شاعير بى ده بى به سهر زمانه كهيدا زال بيت و هيج ده ليل و به لگه و بيانوويه كيش

قه بوول نيبه. ته گهر خو مان به نووسه رى كى ده روه ست ده زانی و پرومان به وه هه به كه زمانى كوردى

زمانى كى سه ره خو به و وهك تا قمتك ده لىن په لىك له زمانى

فارسيه و ئيمه قه بوولمان نيبه و به زمانى كى زیندوو و خاوه ن ريزمانى تايبه ت به خو ى ده زانی، نابى ته ور له ريشه كه شى دهين و بينه جله و كه له ى بيستانى زمانه كه مان.

يه كى كى ديكه له خاله بهرچا وه كانى شيعرى حيكمه تى ئەشقه، ئەشقى كى زیندوو ى ئە مرۆ ى و ئاشق بوونى كى ئە مرۆ ى يانه و دركاندى كى ئە مرۆ ى و روانگه يه كى نو ى بو ئە وين:

نه قاشيه كانى خودام خو تنده وه
چاوت
خه لاتى نو بيل هاته وه

به دلتيك
جووتى نو وين هه لئا گيرى
وه كو به ده ستى
.....

هه ناوى من كو انوى سه وزى
عه شقى تو به.

ده لىم بزه

چپكى مؤرهم بو ده نىرى
ده لىم سلاو
بيدهنگى ده منووسيته وه.

جربوه ى چا وه لنده مرثم

من له كه زاوى شو خىكا
شاخم ناسى،
له به له مى نه وينىكا بوومه شيعر

دلّم / تو قيانووسى كى هه لچوو

نىگام / به ره و لانه ى چا وه كانت
تاسه ى فرين
هه لنده مرثى

تو رووبارى ناواقى و
من / ژيله مۆ ى بزه كانت

«ئاوینه يه ك نىگا» له گه ل ئە وه ى له بارى دارى شتن و مۆ سى قى شى عى ريه وه تا راده يه كى زۆر سه ركه وه تو وانه يه و پرى شه له ده سته واژه و لى كچو واندن و ئى ستي عاره ى تازه و نه ساو كه

تايبه تى زهينى شاعيرانه و مرخى خو به تى. وهك: جى ربه ى چاو، شه پۆلى بالا، ئاوینه يه ك نىگا،

په نجى ره يه ك بزه، چه پكى مؤره، به ستي نى چركه، پردى تاسه، چه پله ى تى ربار، ره وه يه ك په نجى ره،

كه ورگى هه ورى كى غه وا ره، جى كه لدانى هه ور، بايه قووشى

ره ژى، مرثى نى كى ره ش، دابرا نى كى كه له گه ت، ژيله مۆ ى بزه و بزه ى به ژنى دره خت و زۆر شتى تى ريش.

هه روه ها بزه له شى عى حى كمه تى دا زۆر بهرچاو و كه م شى عى هه يه وشه ى بزه ى تى دا نه بى. بزه وهك

موتى فى كى شى عى حى كمه تى لى هاتوه و به سه ر لى وى كتى بى ئاوینه يه ك نىگا وه، ده دره وشى ته وه:

په نجى ره يه ك بزه، له حه وشه يه ك بزه دا، شنه ى بزه نه رمه كانت، بزه كانم ده شواته وه، كه رووى بزه، هاژهى بزه،

كه شه فى له بزه كان، له سه ر با لى بزه كانت، هه تا كه زى بزه كانت، بزه ى لۆ دى ر، خه مى ئەو بزه وه ربه وه،

له سه ربه ك ۲۶ جارى وشه ى بزه ى دووباره كردو وه ته وه، به لام هه ركام به مانا و جوانكارى و وینه يه كى

تايبه ت و نوپوه له ئاوینه ى شى عه كه دا دارى تر اوان.